

SKGZ

OMBUDSMAN EN GESCHILLENCOMMISSIE ZORGVERZEKERINGEN

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : Mevrouw A te B tegen C en D te E
Zaak : Mondzorg, implantaten, kronen
Zaaknummer : 201400882
Zittingsdatum : 17 december 2014

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (mr. drs. J.A.M. Strens-Meulemeester)

(Voorwaarden zorgverzekering 2013, artt. 10 en 11 Zvw, 2.1 en 2.7 Bzv, 2.31 Rzv, Voorwaarden aanvullende ziektekostenverzekering 2013)

1. Partijen

Mevrouw A te B, hierna te noemen: verzoekster

tegen

1) C te E, en

2) D te E,

hierna gezamenlijk te noemen: de ziektekostenverzekeraar.

2. De verzekeringssituatie

2.1. Ten tijde van de onderhavige aanvraag was verzoekster bij de ziektekostenverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de [label ziektekostenverzekeraar] Basispolis Basic (hierna: de zorgverzekering), een verzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Zorgverzekeringswet (verder: Zvw). Deze verzekering is een schadeverzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 jo. artikel 7:944 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW).

Verder waren ten behoeve van verzoekster bij de ziektekostenverzekeraar de aanvullende ziektekostenverzekeringen t@nd500 en t@ke 2 afgesloten (hierna gezamenlijk: de aanvullende ziektekostenverzekering). De aanvullende ziektekostenverzekering is niet in geschil en blijft om die reden verder onbesproken.

3. De bestreden beslissing en het verloop van het geding

3.1. Verzoekster heeft bij de ziektekostenverzekeraar aanspraak gemaakt op het aanbrengen van twee implantaten met kronen in de bovenkaak (hierna: de aanspraak). Bij brief van 5 juli 2013 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoekster medegedeeld dat de aanspraak - voor zover het de zorgverzekering betreft - is afgewezen.

3.2. Verzoekster heeft aan de ziektekostenverzekeraar om heroverweging van voormelde beslissing gevraagd. Bij brief van 24 juli 2013 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoekster medegedeeld zijn beslissing te handhaven. Vanuit de aanvullende ziektekostenverzekering is een vergoeding mogelijk van maximaal € 500,-- per kalenderjaar.

3.3. De Ombudsman Zorgverzekeringen heeft nadien bemiddeld. Dit heeft niet geleid tot een ander standpunt van de ziektekostenverzekeraar.

3.4. Bij brief van 12 juli 2013 heeft verzoekster de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de ziektekostenverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering (hierna: het verzoek).

3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoekster het verschuldigde entreegeld van € 37,-- voldaan, waarna de commissie de ziektekostenverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoekster te reageren. Bij dit verzoek waren afschriften van de door verzoekster aan de commissie overgelegde stukken gevoegd.

- 3.6. De ziektekostenverzekeraar heeft de commissie bij brief van 16 oktober 2014 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Een afschrift hiervan is op 21 oktober 2014 aan verzoekster gezonden.
- 3.7. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Om redenen van proceseconomie heeft de commissie besloten dat de hoorzitting overeenkomstig het bepaalde in artikel 10, lid 9 van het toepasselijke reglement plaatsvindt ten overstaan van één commissielid, en tevens, gebruik makend van de haar op grond van artikel 22 van dit reglement toekomende bevoegdheid, dat de onderhavige zaak in afwijking van het bepaalde in artikel 13, lid 5 onder a van bedoeld reglement enkelvoudig wordt afgedaan. Verzoekster heeft op 27 oktober 2014 schriftelijk medegedeeld in persoon te willen worden gehoord. De ziektekostenverzekeraar heeft op 3 december 2014 schriftelijk medegedeeld niet te willen worden gehoord.
- 3.8. Bij brief van 21 oktober 2014 heeft de commissie het Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) verzocht om advies, als bedoeld in artikel 114, lid 3, Zvw. Bij brief van 29 oktober 2014 heeft het Zorginstituut (zaaknummer 2014136145) bij wege van voorlopig advies de commissie geadviseerd het verzoek, voor zover dat ziet op de zorgverzekering, af te wijzen op de grond dat verzoekster geen indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige zorg. Een afschrift van het advies van het Zorginstituut is gelijktijdig met de uitnodiging voor de hoorzitting op 25 november 2014 aan partijen gezonden.
- 3.9. Verzoekster is op 17 december 2014 in persoon gehoord, waarbij zij in de gelegenheid is gesteld te reageren op het advies van het Zorginstituut.
- 3.10. Bij brief van 19 december 2014 heeft de commissie het Zorginstituut een afschrift van de aantekeningen van de hoorzitting gezonden met het verzoek mede te delen of deze aantekeningen aanleiding geven tot aanpassing van het voorlopig advies. In reactie daarop heeft het Zorginstituut bij brief van 31 december 2014 de commissie medegedeeld dat de aantekeningen geen aanleiding vormen tot aanpassing van het advies en dat het voorlopig advies als definitief kan worden beschouwd.
- 4. Het standpunt en de conclusie van verzoekster
- 4.1. Verzoekster heeft op de leeftijd van 8 jaar een ongeluk gehad waarbij haar voortanden tot diep onder het tandvlees zijn afgebroken. De tandwortels van de afgebroken voortanden zijn zwak omdat deze ten tijde van het ongeluk nog niet waren volgroeid. De tandarts heeft met veel moeite behandelingen aan het wortelkanaal kunnen uitvoeren om de tandwortels te behouden. De voortanden heeft de tandarts een beetje kunnen "oplappen". In 2005 is verzoekster op consult geweest bij een centrum voor implantologie. Aan haar is destijds geadviseerd te wachten met het aanbrengen van implantaten totdat zij volledig is uitgegroeid. In 2013 is verzoekster wederom op consult geweest bij een centrum voor implantologie. Vervolgens is een behandelplan opgesteld, een begroting van de kosten gemaakt en bij de ziektekostenverzekeraar een aanvraag ingediend voor het aanbrengen van tandheelkundige implantaten met kronen.
- 4.2. Verzoekster ontving van de ziektekostenverzekeraar een korte afwijzing. Hierdoor kreeg zij het gevoel dat de ziektekostenverzekeraar haar aanvraag niet goed had behandeld. Verzoekster heeft gevraagd of zij kon worden gezien door de adviserend tandarts zodat zij de medische noodzaak van het aanbrengen van de implantaten zou kunnen toelichten. Na inschakeling van de Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen heeft de ziektekostenverzekeraar verzoekster uitgenodigd voor een gesprek met de adviserend tandarts. Verzoekster had de verwachting dat zij haar verhaal mocht doen. Dit bleek echter niet het geval. De adviserend tandarts had voorafgaand aan het gesprek zijn standpunt al ingenomen.

-
- 4.3. Verzoekster stelt dat zij de aangevraagde behandeling niet wil ondergaan vanuit cosmetisch oogpunt, maar omdat deze medisch noodzakelijk is. Zij schaamt zich voor haar voortanden en wil haar zelfvertrouwen terug.
-
- 4.4. Verzoekster benadrukt dat zij haar gebit zeer goed verzorgt. Zij heeft, met uitzondering van haar voortanden, geen klachten of mankementen aan haar gebit.
-
- 4.5. Ter zitting heeft verzoekster haar standpunt herhaald. Voorts heeft zij ter aanvulling aangevoerd dat het ongeluk in 1994 heeft plaatsgevonden, net na het wisselen van de voortanden. Verzoekster is veel gepest vanwege haar voortanden en dit heeft haar heel veel pijn gedaan. Haar voortanden zijn een blijvend litteken. Dat verzoekster niet is behandeld door een psycholoog betekent niet dat zij niet heeft geleden onder de situatie. Negen jaar geleden zijn de voortanden afgeslepen en opnieuw opgebouwd. Dit zou tien jaar goed blijven. Met deze oplossing is verzoekster erg blij. Thans beginnen de tanden echter af te brokkelen. Verzoekster verklaart een constante angst te hebben dat de voortanden helemaal afbreken. De aangevraagde behandeling is medisch noodzakelijk en de kosten hiervan zijn te hoog om zelf te dragen.
-
- 4.6. Verzoekster komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden toegewezen.
-
5. Het standpunt en de conclusie van de ziektekostenverzekeraar
-
- 5.1. De zorgverzekering biedt dekking voor implantaten in geval van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel, waarbij het gebit zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke het gebit zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan. Ook bestaat aanspraak op implantaten bij een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak, waarbij de implantaten dienen ter bevestiging van een uitneembare prothese.
-
- 5.2. Verzoekster heeft uitsluitend twee frontelementen verloren zodat geen sprake is van een (ernstig geslonken) tandeloze kaak. Bij verzoekster is voorts geen sprake van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking. In dat kader dient bijvoorbeeld te worden gedacht aan schisis. Zij heeft daarom geen aanspraak op het aanbrengen van de implantaten met kronen, ten laste van de zorgverzekering.
-
- 5.3. De adviserend tandarts heeft volgens de ziektekostenverzekeraar een andere beleving van het bezoek van verzoekster. In zijn beleving was het een prettig gesprek. Hij heeft niets toe te voegen aan het verslag en zijn advies verandert niet.
-
- 5.4. De ziektekostenverzekeraar komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden afgewezen.
-
6. De bevoegdheid van de commissie
-
- 6.1. Gelet op artikel 18 van de zorgverzekering is de commissie bevoegd van het geschil kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen.
-
7. Het geschil
-
- 7.1. In geschil is of de ziektekostenverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering.

8. Toepasselijke verzekeringsvoorwaarden en regelgeving

8.1. Voor de beoordeling van dit geschil zijn de volgende verzekeringsvoorwaarden en regelgeving relevant.

8.2. De zorgverzekering betreft een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel is aangewezen op gecontracteerde zorg van door de ziektekostenverzekeraar gecontracteerde zorgverleners. De aanspraak op zorg of diensten is geregeld in de artikelen 1 tot en met 15 van de zorgverzekering.

8.3. Artikel 13 van de zorgverzekering bepaalt wanneer en onder welke voorwaarden aanspraak op mondzorg bestaat en luidt, voor zover hier van belang:

“13 Mondzorg

a Implantaten

*Omschrijving: aanspraak bestaat op het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat indien de verzekerde een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft dat hij zonder deze hulp geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan. Er dient sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en het implantaat dient ter bevestiging van een uitneembare prothese.
(...)”*

8.4. Artikel 13 van de zorgverzekering is volgens artikel 4 van de zorgverzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw), het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv).

8.5. Artikel 11, lid 1, onderdeel a Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde bij wie het verzekerde risico zich voordoet, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft.
Mondzorg is naar aard en omvang geregeld in artikel 2.7 Bzv en verder uitgewerkt in artikel 2.31 Rzv.

8.6. De Zvw, het daarop gebaseerde Bzv en de Rzv, schrijven dwingend voor welke prestaties onder de zorgverzekering verzekerd dienen te zijn. De verzekerde die een zorgverzekering sluit heeft recht op niet meer of minder dan deze prestaties. De zorgverzekering is in dit opzicht een bijzondere, van overheidswege gereguleerde vorm van schadeverzekering. Het staat de ziektekostenverzekeraar niet vrij een dekking te bieden die hetzij ruimer dan wel beperkter is dan op grond van het bij of krachtens de Zvw bepaalde is voorgeschreven.
De hiervoor beschreven regeling, zoals opgenomen in de zorgverzekering, strookt met de toepasselijke regelgeving.

9. Beoordeling van het geschil

9.1. Artikel 13 van de zorgverzekering biedt dekking voor het aanbrengen van implantaten indien sprake is van een (verzekerings)indicatie in de vorm van een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel, waarbij de tandheelkundige zorg noodzakelijk is om een tandheelkundige functie te kunnen behouden of verwerven die gelijk is aan de functie die zou hebben bestaan indien de aandoening zich niet had voorgedaan. Gelet op de ontstaansgeschiedenis van het aan artikel 13 van de zorgverzekering ten grondslag liggende artikel 2.7 Bzv, zoals verwoord in de Nota van Toelichting, dient daarbij met name te worden gedacht aan oligodontiepatiënten, schisispatiënten en oncologiepatiënten met gedeeltelijke resectie van kaakdelen.

Bij verzoekster is geen van de genoemde indicaties aan de orde. Evenmin is gebleken van een indicatie die hiermee in ernst vergelijkbaar is.

- 9.2. Op grond van artikel 13 van de zorgverzekering is voorts een (verzekerings)indicatie aanwezig in geval van een ernstig geslonken tandeloze kaak waarbij het implantaat dient ter bevestiging van een uitneembare prothese. Die situatie doet zich bij verzoekster niet voor. Bij verzoekster ontbreken enkel twee voortanden in de bovenkaak, terwijl de implantaten worden aangebracht met het doel hierop kronen te plaatsen.
- Psychische klachten vormen geen verzekeringsindicatie op grond waarvan ten laste van de zorgverzekering aanspraak bestaat op mondzorg.
- Het voorgaande leidt tot de conclusie dat op basis van de zorgverzekering geen aanspraak bestaat op de onderhavige behandeling. Hetgeen overigens door verzoekster is aangevoerd - met name ten aanzien van haar verwachtingen met betrekking tot het bezoek aan de adviserend tandarts van de ziektekostenverzekeraar - kan niet leiden tot een andere uitkomst.
- De commissie wenst te benadrukken dat zij oog heeft voor de door verzoekster geschetste psychische klachten - ten gevolge van pesten in haar kindertijd - maar dat dit desondanks niet kan leiden tot een ander oordeel.

Conclusie

- 9.3. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.
10. Het bindend advies
- 10.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 14 januari 2015,

mr. drs. J.A.M. Strens-Meulemeester